

הילה להב

מי שאינו חסר

מי שאינו חסר דבר־מה אין לו מלים
 כי אם שמות
 השמונים לשישנם.
 מי שאינו חסר דבר מה לא חסרות
 לו המלים לצמא
 לידיים הנכות
 הללו

גם אשר גם אכלות אינם חסרים.
 מי שיודע לותר קורא בשם אכל
 ראה כמה יפה האכדן הזה, כמה הוא בהיר
 באורם של הדברים המתים
 לבדם! ואם אדליק את הללו
 שטרם נולדו - - לא,
 לה לא נכתב שתחסר.
 המשום כך קראתיני בשם

לילות אחדים

אינני רוצחת בכל לילה, אלא
 שגולתי וחי רבים כל כך
 שכדי לישן
 עלי להשתיק כמה
 חיים באלה
 לילות אחדים.

כָּךְ יֵשׁ שְׂאֵנֵי נִרְדָּמֶת וּבִטָּנִי
מִלְאָה דְּבָרִים שֶׁנִּתְּנוּ בְיָדֵי וְעֵשִׂיתִי
כָּל הַלֵּילָה לְהַמִּיתֶם
וּדְבָרִים אַחֲרַיִם שֶׁמֵתוּ וְלֹא נִתְּן
בְיָדֵי לְהַשִּׁיבֶם.
אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת לְהַשְׁתִּיקֶם אִם שֶׁפִּתֶם לֹא נִהְיָה לִי וְלִכֵּן
לֵילוֹת אַחֲדִים שְׁפוֹת
סְתוּמוֹת מִפְּצָחוֹת אֶת שִׁנְתֵי
אֶךְ בָּרַב הַלֵּילוֹת אֲנִי יֹשְׁנָה
בְּרָצִיפוֹת אִם לֹא בְשֵׁלוֹה
וּמִיֶּשְׁהוּ נְעוּר לְצַדִּי בְּתַמִּיּהָה
וְלֵילָה לֵילָה אֲנִי
מְגִיפָה תְּרִיס עַל דְּבַר מֵת אֶחָד
שֶׁיִּהְיֶה אוֹתִי לְרֹשֶׁתְּנִי בְּבִקָּר

טעיתי

טְעִיתִי בְּכָל.
הִחֲלַפְתִּי אֶת פְּנֵי
בְּתוּרֵי שֶׁל אַחַר וְעַתָּה עָלַי לְשׁוֹב
לְחַפְּשֵׁם מִבְּרֵאשִׁית.
הַדְּבָרִים שֶׁפִּתְּבַתִּי אֲבוּדִים לִי
עָלַי לְהַחֲלִיט אֵיךְ לְכַלֵּא אֶת יָדְךָ
הַדְּבָרִים שֶׁרָצִיתִי וְנִמְלָטוּ מִפְּנֵי
(מֵהֶם הַדְּבָרִים? כְּלָבִים שֶׁלֹּא הֵאֲכִלְתִּי
בְּרָחוּב שֶׁיִּהְיֶה מִיֶּשְׁהוּ אַחַר אֲשֶׁם בְּגִסְיֹסְתֶם
שֶׁיִּקְרָא לָהֶם שְׁמוֹת) מֵה יֵשׁ לוֹ
שֵׁם וְטָרַם כְּתַבְתִּיו אֵלָיו
מְכַרְחִים לְהִיּוֹת הַפְּנִים הַמְרַעְבִּים אֵין
זֹאת אֵלָּא שֶׁאֵלּוּ הַפְּנִים

אסור

אָסוּר לִי לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה
שֶׁהִתְחַלֵּתִי בּוֹ וְאֲנִי
עוֹמֶדֶת בְּעֵצָם מַעֲשֵׂהוּ אָסוּר
אֲבָל גַּם מִי שֶׁמְזַהֵר אוֹתִי עֲכָשׁוּ
אָסְרוּ עָלָיו לְהַזְהִיר